

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

26 май 1982 година*

„Свободно движение на работници”

По дело 149/79

Комисията на европейските общности, за която се явява нейният правен съветник, г-н Jean Amthoux в качеството на представител, подпомаган от г-н Louis Dubois, професор във Факултета по юридически и правни науки на AIX-MARSEILLE III, със съдебен адрес в Люксембург, в кантората на Oreste Montalto, член на нейния правен отдел, сграда Jean Monnet, Plateau du Kirchberg

ищец,

срещу

Кралство Белгия, за което се явява министърът на външните работи, чийто представител е г-н Robert Hoebaer, директор на Дирекция „Чуждестранна търговия и сътрудничество с развиващите се страни” към Министерство на външните работи, със съдебен адрес в Люксембург в белгийското посолство, Residence Champagne, 4 Rue des Girondins,

ответник,

подпомагано от

Федерална република Германия, за която се явяват г-н Mtin Seidel и г-н Eberhardt Grabitz в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург в канцеларията на посолството на Федерална република Германия, 20 и 22 Avenue Emile Reuter,

Френската република, за която се явяват г-н G. Guillaume, в качеството на представител и г-н P. Moreau Defarges, в качеството на заместник-представител, със съдебен адрес в Люксембург във френското посолство, 2 Rue Bertholet

и

Обединеното кралство, за която се явява г-н W. H. Godwin, Assistant Treasury Soliciter., в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург в посолството на Обединеното кралство, 28 Boulevard Royal

встъпили страни,

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задълженията по член 48 от Договора за ЕИО, както и на задълженията по Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на работници в Общността, от страна на Кралство Белгия, което поставя гражданството като условие за заемане на длъжности, които не попадат в обхвата на член 48, параграф 4 от Договора за ЕИО,

* Език на производството: френски.

СЪДЪТ,

в състав: г-н J. Mertens de Wilmars, председател, г-н G. Bosco, г-н A. Touffait и г-н O. Due, председатели на състав, г-н P. Pescatore, г-н Mackenzie Smart, г-н A. O'Keefe, г-н T. Koopmans и г-н U. Everling, съдии,

генерален адвокат: г-жа S. Rozès,

секретар: г-н M. P. Heim,

постанови настоящото

Решение

1. С жалба, подадена в секретариата на Съда на 28 септември 1979 г., Комисията на Европейските общности е предявила по член 169 от Договора за ЕИО, иск за установяване, че Кралство Белгия „като налага или дава възможност да се наложи притежаването на белгийско гражданство като условие за заемане на длъжности, които не са упоменати в член 48, параграф 4 от Договора, е в неизпълнение на задълженията, които са му наложени по силата на член 48 от Договора за ЕИО и на Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. относно свободното движение на работници в Общността” (ОВ L 257, стр. 2).

2. С решение от 17 декември г. (Recueil, стр. 3881), Съдът, преди произнасяне по съществото на спора, е дефинирал редица критерии, които дават възможност да се определи обхвата на изключението, което се съдържа се в член 48, параграф 4 от Договора, по отношение на длъжности които, като оспорваните, се предлагат от административните власти.

3. Въпреки това, информацията, която е на разположение в случая, и която е била предоставена от страните по време на писменото и устното производство, не дава възможност на Съда да прецени правилно действителния характер на задълженията, свързани с упоменатите по-горе длъжности и да определи кои от тези длъжности не попадат в обхвата на член 48, параграф 4. Следователно Съдът приканва страните да преразгледат отново спора между тях, като вземат предвид принципите на тълкуване, определени от Съда и като имат предвид характеристиките на всяка длъжност.

4. Оперативната част на упоменатото по-горе решение от 17 декември 1980 г. предвижда следното:

„Съдът... настоящото постановява Комисията и Кралство Белгия да преразгледат спора между тях в светлината на правните съображения, съдържащи се в настоящото решение, и да докладват пред Съда за резултата от това преразглеждане преди 1 юли 1981 г., дата, след която Съдът ще се произнесе с окончателно решение.”

5. Комисията и Кралство Белгия не са били в състояние да се споразумеят да представят съвместно единен доклад пред Съда и след като предвиденият срок, който първоначално изтичаше на 1 юли 1981 г., беше удължен, те представиха два отделни доклада съответно на 29 и 30 октомври. Тези доклади сочат, че страните все още спорят по въпроса дали в

светлината на правните съображения, съдържащи се в решението от 17 декември 1980 г., някои или всички от въпросните длъжности са от вида, по отношение на който се прилага изключението по член 48, параграф 4 от Договора. Въпреки това, страните не спорят за естеството на задълженията и отговорностите, отнасящи се до всяка една от въпросните длъжности, и които и в двата доклада са описани принципно по един и същи начин.

6. Следователно, задачата е на Съда да разреши спора като преразгледа дали и до каква степен въпросните длъжности, както са описани в упоменатите по-горе доклади, трябва да се считат за длъжности, които попадат в обхвата на член 48, параграф 4, упоменати в Решението от 17 декември 1980 г.

7. От това решение следва, по-специално от параграфи 12 и 19, че заетостта по смисъла на член 48, параграф 4 от Договора трябва да бъде свързана със специфичните дейности на публичната служба, доколкото на нея ѝ е възложено да упражнява правомощия, предоставени ѝ от публичното право и свързани с отговорности за защита на общите интереси на държавата, към които спадат и специфичните интереси на местните власти, към които трябва да бъдат приспаднати и общините.

8. Комисията е признала, че като се вземат предвид задълженията и отговорностите, свързани с някои от въпросните длъжности, описани в упоменатите по-горе доклади, те може да имат характеристики, които ги поставят в обхвата на изключението, съдържащо се в член 48, параграф 4 от Договора в светлината на критериите, установени в Решението на Съда от 17 декември 1980 г. Длъжностите са тези, описани като „ръководител служба технически надзор“, „директор на надзора“, „надзорник на строителството“, „контрольор наличност“ и „нощен пазач“ в общинската администрация на Брюксел, както и длъжността „архитект“ в общинските администрации на Брюксел и на Auderghem. Следователно, тези спорни въпроси може да се считат за разрешени.

9. Въпреки това, що се отнася до другите длъжности, които са разгледани в двата въпросни доклада, като се има предвид естеството на функциите и на отговорностите, които съдържат, не изглежда те да представляват „длъжности в публичната администрация“ по смисъла на член 48, параграф 4 от Договора.

10. Аргументите, представени от Кралство Белгия по отношение на определени длъжности в Société nationale des chemins de fer belges (SNCB) (белгийско национално железопътно дружество) и в Société nationale des chemins de fer vicinaux (SNCV) (Национално междуселско железопътно дружество), съгласно които въпросът за допускането на чуждестранен персонал трябва да бъде разгледан преди всичко от гледна точка на възможността за възникне на ситуация, при която да бъде застрашена сигурността на държавата, не могат да бъдат приети в контекста на член 48, параграф 4 от Договора. Подобни аргументи се основават на хипотеза, която не са свързани с правния контекст на тази разпоредба.

11. По тези причини трябва да бъде заключено че изискването за белгийско гражданство или възможността то да бъде поставено като условие за заемане на длъжностите, упоменати в предоставените от страните доклади на 29 и 30 октомври 1981 г., различни от длъжностите „ръководител служба технически надзор“, „директор на надзора“, „надзорник на строителството“, „контрольор наличност“ и „нощен пазач“ в общинската администрация на Брюксел и от длъжността „архитект“ в общинските администрации на

Брюксел и на Auderghem, Кралство Белгия не е спазило задълженията си по Договора за ЕИО.

По съдебните разноски

12. Съгласно член 69, параграф 3, изречение първо от Процедурния правилник, Съдът може изцяло или от части да компресиращ съдебните разноски, ако всяка от страните е загубила по едно или няколко от предявените основания.

13. Тъй като Кралство Белгия е загубило по редица от предявените основания, то се осъжда да понесе половината от съдебните разноски, направени от Комисията. Встъпилите по делото страни понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения, Съдът, реши:

1) Обявява, че като налага или като дава възможност да се наложи условието за белгийско гражданство за достъп до длъжностите, за които става въпрос в представените от страните доклади на 29 и 30 октомври 1981 г., различни от длъжностите „ръководител служба технически надзор“, „директор на надзора“, „надзорник на строителството“, „контрольор наличност“ и „нощен пазач“ в общинската администрация на Брюксел, както и от длъжността „архитект“ в общинските администрации на Брюксел и на Auderghem, Кралство Белгия не е спазило задълженията, които са му наложени по силата на Договора за ЕИО.

2) Възлага на Кралство Белгия ще понесе половината от направените от Комисията разноски. Встъпилите по делото страни ще понесат направените от тях съдебни разноски.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 26 май 1982 година.

Подписи